

N:o 92.

Herr **Jan Eliasson**: *Om förhöjning i beväringens manskapets dagaflöning.*

Då Riksdagen förlidet år antog ny värnpligtslag, var det många inom representationen, synnerligen uti Andra Kammaren, hvilka dervid hade den förutsättningen, att de värnpligtiges dagaflöning under vapenöfningarne skulle komma att för de värnpligtskyldige medföra någon förmån. Uti sitt anförande i Andra Kammaren den 9 Maj yttrade ock Statsrådet och Chefen för Landtförsvarsdepartementet i denna fråga bland annat, att regeringen skulle med tacksamhet emottaga hvarje förhöjning i anslaget, synnerligen om öfningarne derigenom kunde göras mera lockande och mindre motbjudande.

Vid denna riksdag har Kongl. Maj:t äskat anslag till ifrågavarande dagaflöning; och Statsrådet och Chefen för Landtförsvarsdepartementet föreslår i sitt anförande till statsrådsprotokollet densamma till 10 öre, eller en ökning af endast 4 öre. Som skäl derfor anföres, att då för stammens lägsta underbefälsgrad, eller vice korporaler, dagaflöningen är bestämd till 10 öre, synes högre dagaflöning tills vidare icke lämpligen böra ifrågasättas.

Huruvida det är billigt att bestämma beväringens aflöning till endast 10 öre per dag, eller lika lågt som vice korporalernas, derom torde tankarne vara delade. Den indelte soldaten, vice korporalen, har, utom dagaflöningen, sin lön för året, om han tjenstgör en månad deraf eller än mindre. Så är icke förhållandet med beväringen. Denne får nöja sig med dagaflöningen under mötestiden.

Det kan visserligen sägas, att beväringen endast fullgör en medborgerlig pligt och bör derfore under vapenöfningarne ej åtnjuta mer än föda och kläder; men man kan dock icke bortse derifrån, att denna

pligts fullgörande medför uppoffring ej allenast af tid och arbetskrafter, utan äfven af penningar till större belopp än som föreslagits.

Då staten årligen utbetalar så många millioner till aflöning åt befäl och underbefäl, samt rust- och rotehållare i allmänhet aflöna de indelte soldaterna äfven för den tid desse icke tjenstgöra, förefaller det mig billigt att staten ej nekar sig en uppoffring åt beväringen, på det att värnpligtslagens tillämpning icke må af folket mötas med ovilja.

Med anledning häraf tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen måtte bestämma beväringsskaps aflöning under vapenöfnings tiden till femtio öre per dag och bevilja erforderligt anslag för sådant ändamål.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1886.

Jan Eliasson

från Upsala län.
